

Arrest

nr. 33 810 van 9 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 augustus 2007 tot weigering van een visum gezins-hereniging.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad van State van 30 juni 2009 met nr. 194 963 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 7 augustus 2008 met nr. 14 933 wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 28 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. P. VANDE MAELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, treedt op 27 augustus 2006 in het huwelijk met mevrouw T. A., van Nederlandse nationaliteit en gemachtigd tot vestiging in België.

Op 2 oktober 2006 dient hij bij de Belgische ambassade te Islamabad (Pakistan) een aanvraag in voor het verkrijgen van een visum gezinshereniging.

Op 5 maart 2007 beslist de gemachtigde van de minister tot uitstel van de beslissing. Op dezelfde datum wordt advies gevraagd aan de procureur des Konings inzake de geldigheid van het huwelijk.

Op 13 augustus 2007 geeft de procureur des Konings het advies dat *“het afgesloten huwelijk (...) een niet ernstige basis heeft, en het verblijfsrechtelijk voordeel in hoofde van S. K. duidelijk primeert.”*

Op 17 augustus 2007 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van afgifte van een visum. Dit is de bestreden beslissing.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 7 augustus 2008 met nr. 14 933 wordt deze beslissing vernietigd.

Bij arrest van de Raad van State van 30 juni 2009 met nr. 194 963 wordt dit arrest vernietigd.

2. Over de rechtspleging

2.1. De raadsman van verzoekende partij dient op 27 oktober 2009 per fax een pleitnota in, die tevens wordt neergelegd ter terechtzitting van 28 oktober 2009. Ter terechtzitting vraagt verwerende partij deze pleitnota uit de debatten te weren gezien dit stuk niet voorzien is in het procedurereglement.

De Raad stelt dat enkel rekening wordt gehouden met de in de procedureregeling voorziene procedurestukken. Het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet niet in de mogelijkheid tot het indienen van een pleitnota in het kader van de annulatieprocedure. Om deze reden wordt de door verzoekende partij ingediende pleitnota uit de debatten geweerd.

2.2. Er dient op gewezen te worden dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) optreedt als annulatierechter. Hij is derhalve niet bevoegd om de bestreden beslissing te hervormen, zoals verzoekende partij vraagt in het verzoekschrift. De Raad is op basis van dezelfde bepaling evenmin bevoegd om over te gaan tot de afgifte van het gevraagde visum.

3. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit de bijlagen bij het verzoekschrift, namelijk een *“akte van kennisgeving”* gedateerd op 6 september 2007 en ondertekend door verzoekende partij blijkt dat de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht aan verzoekende partij op 6 september 2007. Derhalve was maandag 8 oktober 2007 de uiterste datum waarop verzoekende partij een verzoekschrift tot nietigverklaring kon indienen. Er moet dus worden vastgesteld dat het op 19 oktober 2007 ingediende beroep laattijdig is (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416).

De vorige raadsman van verzoekende partij diende na het wisselen van de memories bijkomende stukken in uitgaande van de Belgische ambassade te Islamabad omdat hij meende dat deze ontbraken in de stukken van het administratief dossier. Deze stukken spreken de *“akte van kennisgeving”* niet tegen die als datum uitdrukkelijk 6 september 2007 vermeldt, de handtekening van verzoekende partij draagt en de beroepsmogelijkheden en beroepstermijn vermeldt. De oorspronkelijke raadsman van verzoekende partij voegde deze akte van kennisgeving zelf bij het verzoekschrift en in geen enkel stuk wordt aangevoerd dat de kennisgeving niet zou hebben plaatsgevonden op 6 september 2007. Ter terechtzitting voert de raadsman van verzoekende partij geen tegenbewijs of overmacht aan. Hij verwijst

naar de omstandigheid dat het inleidend verzoekschrift werd ingediend door zijn voorganger en gedraagt zich wat betreft de laattijdigheid naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep tegen de bestreden beslissing is bijgevolg laattijdig ingesteld. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,
mevr. M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A. DE SMET, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

Ch. BAMPS